

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 562/2021-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Košice I (teraz Mestský súd Košice) sp. zn. 11 P 41/2018 z 23. mája 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Košice I [(ďalej len „okresný súd“); v súčasnosti Mestský súd Košice (ďalej len „mestský súd“), pozn.] sp. zn. 11 P 41/2018 z 23. mája 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie, odložil jeho vykonateľnosť a priznal mu nemajetkovú ujmu z dôvodu nezákonného postupu okresného súdu. Súčasne žiada, aby ústavný súd rozhodol o tom, že z rozhodovania vo veci je vylúčená zákonná sudkyňa [REDAKOVANÉ] a znalkyňa [REDAKOVANÉ].

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že na okresnom súde sa vedie konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], dieťaťu rodičov – matky [REDAKOVANÉ] a otca [REDAKOVANÉ] (sťažovateľa). Okresný súd uznesením z 26. januára 2023 nariadil znalkyni z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, klinickej psychológie dospelých, psychológie sexuality, *ad hoc* aj ako poradenskej psychologičke [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „znalkyňa“) vypracovať dodatok znaleckého posudku č. 125/2021, ktorý bol predložený do konania 21. januára 2022, pričom na jeho predloženie uložil znalkyni lehotu 30 dní od doručenia spisu. Znalkyni vymedzil úlohu spočívajúcu v zameraní sa

na zistenie skutočností týkajúcich sa starostlivosti o maloletú, bližšie špecifikovaných v jednotlivých bodoch uvedeného rozhodnutia.

3. Napadnutým uznesením okresný súd zrušil rozhodnutie z 26. januára 2023 (výrok I), nariadil znalkyni vypracovať dodatok k znaleckému posudku (výrok II), uložil jej lehotu 40 dní od doručenia spisu (výrok III) a rozšíril okruh otázok, na ktoré sa mala znalkyňa zamerať (výrok IV), pričom v prípade zistenia, že nebude môcť niektoré otázky zodpovedať sama, povolil znalkyni pribrať konzultanta z príslušného odboru a odvetvia na posudzovanie zvláštnych čiastkových otázok. Účastníkov konania súčasne zaviazal k povinnosti dostaviť sa k znalkyni, podrobiť sa psychologickému vyšetreniu a poskytnúť jej potrebnú súčinnosť, a to pod následkom uloženia poriadkovej pokuty a predvedenia (výrok V).

3.1. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodnutie vo veci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Od vypracovania znaleckého posudku č. 125/2021 došlo k zmene pomerov v rodine, pretože od pojednávania, ktoré sa konalo 16. augusta 2022, prebieha rozšírený styk otca s maloletou na základe vzájomnej dohody rodičov. Vzhľadom na značný časový odstup od vypracovania znaleckého posudku, zmenu pomerov, vyšší vek maloletej, zmenu vo vôľovej a rozumovej vyspelosti maloletej a tiež rozporné tvrdenia rodičov považoval súd za nevyhnutné vo veci nariadiť doplnenie znaleckého dokazovania na účel zhodnotenia tejto zmeny z psychologického hľadiska, a to s prihliadnutím na zdravý vývoj a najlepší záujem maloletej. Súčasne dodal, že *ad hoc* znalkyňa [REDAKOVANÉ] 23. mája 2023 zložila pred súdom sľub podľa § 5 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o znalcoch“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ s napadnutým uznesením nesúhlasí. Tvrdí, že právny poriadok nepozná pojem „*ad hoc*“ znalcov a na vypracovanie znaleckého posudku v oblasti rodinného práva sú znalci, ktorí sú zapísaní v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pre odvetvie 340300 poradenská psychológia. Poukazuje na § 15 zákona o znalcoch s tým, že [REDAKOVANÉ] nemala potrebnú aprobáciu pre relevantné odvetvie a v Košiciach boli znalci, ktorí mali a majú odbornosť a spôsobilosť pre znalecké odvetvie v čase rozhodovania o nariadení znaleckého dokazovania. Znalkyňa [REDAKOVANÉ] získala oprávnenie pre znaleckú činnosť pre dané odvetvie až 28. júna 2023. Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania nebola osobou oprávnenou vykonávať znalecké dokazovanie v predmetnom odbore (23. máj 2023), pričom v Košiciach boli znalci s príslušnou odbornosťou. Okresný súd preto porušil § 15 zákona o znalcoch, pretože nie je odôvodnené ani prijateľné, aby bol ustanovený znalec bez potrebnej aprobácie a z iného mesta, keď v rámci Košíc bol znalec s relevantnou aprobáciou. Skutočnosť, že znalkyňa získala oprávnenie 28. júna 2023, nekonvaliduje zákonnosť napadnutého uznesenia.

5. Sťažovateľ tiež namieta, že postup súdu je v rozpore s ústavnými zásadami proporcionality a subsidiarity, pretože v danej veci nejde o doplnok znaleckého posudku č. 125/2021, ale ide *de facto* a *de iure* o vypracovanie úplne nového znaleckého posudku, pričom súd k tomuto kroku pristúpil bez toho, aby bol v konaní pred ním vykonaný už existujúci znalecký posudok ako dôkaz.

Okresný súd nevykonal znalecký posudok ako dôkaz a neumožnil stranám vyjadriť sa k nemu, sám ho nepodrobil súdnemu prieskumu, nepredvolal znalkyňu pre prípadné doplňujúce otázky. Existujúci znalecký posudok sa mal pred súdom vykonať a vyhodnotiť a následne aj v spojitosti s ostatnými skutočnosťami malo byť nariadené znalecké skúmanie, ak by vyvstala potreba jeho doplnenia.

6. Ďalšiu námietku nasmeroval sťažovateľ proti zaujatosti znalkyni. Tvrdí, že cez dostupné zdroje internetu zistil, že sú tu pochybnosti o jej nestrannosti a nezaujatosti proti jeho osobe, a to z dôvodu jej prepojenosti na osobu p. [REDAKOVANÉ] a ním prevádzkované [REDAKOVANÉ]. Vysvetľuje, že v trestnom konaní o ňom [REDAKOVANÉ] vypracoval znalecký posudok, ktorým klamlivo a zavádzajúco uviedol, že sťažovateľ ako bývalý partner týral matku maloletej. Ak je alebo bola znalkyňa v akomkoľvek vzťahu závislosti či podriadenosti voči osobe [REDAKOVANÉ] alebo ním prevádzkovanému [REDAKOVANÉ], je tu dôvodná obava o jej možnej zaujatosti a je možné pochybovať o tom, či bude konať nestranne. Námietku zaujatosti proti znalkyni vzniesol sťažovateľ aj v predmetnom konaní, avšak zákonná sudkyňa sa ňou odmietla zaoberať, pretože ju údajne predložil oneskorene. Podľa názoru súdu mohol sťažovateľ poznať dôvody svedčiace o predpojatosti znalkyne už v januári 2023 a mal ich uplatniť v tom čase. Ak však okresný súd zrušil svoje uznesenie z januára 2023 (a nie zmenil) a novým uznesením nanovo ustanovil znalkyňu, lehota na uplatnenie prípadných námietok plynie účastníkom konania odo dňa doručenia uznesenia z 23. mája 2023, ktorým bola znalkyňa ustanovená do funkcie.

7. Napokon sťažovateľ namieta aj zaujatosť zákonnej sudkyne, keďže jej postup v konaní vykazuje šikanózne až inkvizičné znaky voči osobe sťažovateľa. Sudkyňa nereflektuje na prosby, aby elektronický súdny spis bol úplný a že v ňom absentujú dokumenty, čím sa sťažuje realizácia procesných práv sťažovateľa. Proti sudkyňi vzniesol sťažovateľ dve námietky zaujatosti, pričom v ústavnej sťažnosti rekapituluje obsah dôvodov, pre ktoré by mala byť vylúčená z prejednávania veci.

8. Podaním doručeným ústavnému súdu 13. septembra 2023 sťažovateľ doplnil svoju ústavnú sťažnosť, pričom obsahom jeho vyjadrenia bol následný procesný postup okresného súdu súvisiaci s nariadeným znaleckým dokazovaním. Poukázal na účelové a zavádzajúce konanie znalkyne v súvislosti s jeho predvolaním na znalecké vyšetrenie a na to, že na základe nich mestský súd predĺžil lehotu na vypracovanie posudku, keď uznesením č. k. 11 P/41/2018 z 12. septembra 2023 zmenil výrok II napadnutého uznesenia tak, že určil ustanovenej znalkyni lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 31. decembra 2023. Preto upravil petit svojej sťažnosti tak, že navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práva napadnutým uznesením v spojení s uznesením mestského súdu č. k. 11 P/41/2018 z 12. septembra 2023.

9. Dňa 21. septembra 2023 sťažovateľ doplnil svoju ústavnú sťažnosť o oznámenie, že uznesením z 13. septembra 2023 mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 200 eur za údajné nesplnenie si svojich povinností a sťaženie postupu súdu na základe účelových a zavádzajúcich tvrdení znalkyne. Preto podal návrh na zrušenie uznesenia o uložení poriadkovej pokuty. Proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty je pripravovaná osobitná ústavná sťažnosť v prípade, ak nedôjde k zrušeniu zo strany súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa s napadnutým uznesením, ktorým okresný súd ustanovil znalkyňu na doplnenie znaleckého posudku. Sťažovateľ spochybňuje proces výberu znalkyne, poukazuje na absenciu jej kompetentnosti v odvetví, v ktorom má podať znalecký posudok, a súčasne namieta jej zaujatosť. Podrobuje kritike aj postup zákonnej sudkyne v uvedenej veci a aj vo vzťahu k nej vyjadruje pochybnosti o jej nezaujatosti.

11. Vzhľadom na povahu napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktoré je rozhodnutím procesným, a vymedzenú podstatu argumentácie sťažovateľa, je potrebné najskôr pripomenúť, že ústavnému súdu neprislúcha hodnotiť správnosť skutkových záverov či právneho posúdenia veci všeobecnými súdmi, a to ani vo vzťahu k rozhodnutiam vo veci samej a o to menej v rozhodnutiach týkajúcich sa vykonávania dokazovania. Treba pritom zdôrazniť, že ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nie je súdom prieskumným ani súdom nadriadeným a ani ochrancom zákonnosti. Súdna moc je v Slovenskej republike rozdelená medzi všeobecné súdy a ústavný súd, čo vyplýva aj z vnútornej štruktúry ústavy (siedma hlava má dva oddiely, kde prvý upravuje ústavné súdnictvo a druhý všeobecné súdnictvo). Pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti ústavný súd nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Sú to teda všeobecné súdy, ktorým ako „pánom zákonov“ prislúcha chrániť princípy spravodlivého procesu na zákonnej úrovni. Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne alebo svojvoľné s priamym dopadom na niektoré zo základných práv a slobôd (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

12. Ústavný súd opakovane judikuje, že považuje rozhodovanie všeobecného súdu o procesných otázkach za integrálnu súčasť civilného procesu, ktorá je zásadne výsadou všeobecného súdu. Preto takéto rozhodnutia meritorne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak ide o taký exces z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnému súdu ústavnú sťažnosť. Inak povedané, problematika procesných rozhodnutí by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení zákona, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle (rovnaké závery porovnaj m. m. napr. aj v I. ÚS 40/2012, II. ÚS 364/2014, II. ÚS 64/09, III. ÚS 92/09, IV. ÚS 248/08, II. ÚS 495/2018).

13. Preskúmaním napadnutého uznesenia ústavný súd nezistil žiaden exces, ktorý by zasahoval podstatu namietaných práv sťažovateľa a viedol by ústavný súd k zrušeniu napadnutého uznesenia. Takým excesom nie je ani fakt, že okresný súd ustanovil na podanie znaleckého posudku znalkyňu [REDAKOVANÉ], ktorá bola zapísaná v zozname znalcov na všetky relevantné odvetvia, v ktorých sa mala znalecky angažovať okrem odvetvia poradenskej psychológie. Z listinných dôkazov, ktoré tvorili prílohu ústavnej sťažnosti, je zrejmé, že táto znalkyňa v predmetnej veci už vypracovala

znalecký posudok č. 125/2021 a v nadväznosti na to súd vyhodnotil ako hospodárnejšie a účelnejšie, aby vypracovala aj dodatok k znaleckému posudku, prihliadajúc na zmenu pomerov v danej rodinnej veci. V čase, keď bola znalkyňa ustanovená na vypracovanie znaleckého posudku č. 125/2021, nevzniesol žiaden z účastníkov konania námietky. Okresný súd v napadnutom uznesení právne oprel jej ustanovenie o § 15 ods. 1 a 2 zákona o znalcoch, pričom zdôraznil, že znalkyňa 23. mája 2023 zložila pred súdom sľub podľa § 5 ods. 7 zákona o znalcoch. Z uvedeného vyplýva, že jej ustanovenie v danej právnej veci nebolo v rozpore so zákonom o znalcoch. Vo výroku napadnutého uznesenia jej okresný súd súčasne s vymedzením úloh (výrok IV) povolil pribrať konzultanta z príslušného odboru a odvetvia na posudzovanie zvláštnych čiastkových otázok ak zistí, že je v danom prípade potrebné zodpovedať otázky a posúdiť skutočnosti, ktoré nemôže zodpovedať a posúdiť sama. Bez významu napokon nie je ani to, že v čase zaobstarávania podkladov na vypracovanie znaleckého posudku znalkyňa získala oprávnenie pre znaleckú činnosť aj pre odvetvie poradenskej psychológie (28. jún 2023). Za týchto okolností sa javí byť sponchybnosť jej ustanovenia, ako aj jej kompetentnosti ako účelové.

14. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že jeho úlohou nie je perfekcionisticky „prerábať“ konanie pred všeobecnými súdmi, a to aj keby k nim urobeným dielčím procesným úkonom mal výhrady (čo nie je tento prípad). Úlohou ústavného súdu je ochraňovať ústavnosť (nie „obyčajnú“ zákonnosť) konania pred všeobecnými súdmi. K výberu znalkyne, ako aj k namietanému procesu dokazovania tak ústavný súd súhrnne uvádza, že je vecou a úlohou zákonného sudcu, aby organizoval súdne konanie, a teda aby sám riadil aj rozsah a charakter vykonávaného dokazovania tak, aby mal náležite preukázané dôvody svojho rozhodnutia. To vedie ústavný súd ku konštatovaniu, že napadnuté uznesenie nemá potenciál zasiahnuť do práv sťažovateľa. Okrem toho, ide o rozhodnutie, ktoré nie je meritórne a konanie ním ani nekončí, a teda nevyvoláva u sťažovateľa konkrétne relevantné negatívne dôsledky, ktoré by už nebolo možné korigovať ďalším procesným postupom [§ 68 zákona Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“)].

15. Základné právo na súdnu ochranu (siedmy oddiel ústavy) „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 163/05, II. ÚS 155/08, III. ÚS 15/2019). V rámci ďalšieho priebehu konania bude môcť sťažovateľ uplatniť výhrady k procesu dokazovania, ako aj k postupu okresného súdu, a to v rámci viacerých do úvahy prichádzajúcich právnych prostriedkov nápravy, ktoré právny poriadok umožňuje.

16. Pokiaľ ide o námietky zaujatosti, ktoré sťažovateľ vznáša proti ustanovenej znalkyni a zákonnej sudkyni, ústavný súd uvádza, že napadnutým uznesením sa nerozhodovalo o týchto námietkach. Na svoje námietky však sťažovateľ dostal od okresného súdu pomerne vyčerpávajúcu odpoveď prostredníctvom vyjadrení z 5. júna 2023 a 21. júna 2023, v rámci ktorých aplikoval postup podľa § 53 Civilného sporového poriadku. Sťažovateľovi sú predmetné vyjadrenia známe, keďže tvorili prílohu jeho ústavnej sťažnosti, a preto ich ústavný súd nepovažuje za potrebné na tomto mieste rekapitulovať. Iba pre úplnosť dodáva, že v zmysle právnej úpravy nie je podstatná forma ustanovenia znalca (v tomto prípade išlo o tú istú osobu znalca), ale to, kedy sa sťažovateľ dozvedel o dôvodoch, pre ktoré by mal byť znalec vylúčený. Požiadavke sťažovateľa, aby ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti skúmal a rozhodol o relevancii dôvodov, ktoré by prípadne založili vylúčenie znalkyne či zákonnej sudkyně z prejednávanej veci, nemohol ústavný súd vyhovieť,

keďže ide o oblasť všeobecného súdnictva, do ktorej ústavný súd zásadne nie je oprávnený vstupovať, pretože nepatrí do sústavy všeobecných súdov.

17. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie z ústavnoprávneho hľadiska nevykazuje také nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne zakladali dôvody na vyslovenie porušenia práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Namietaným pochybeniam v rozhodnutí okresného súdu chýba ústavnoprávny rozmer. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

18. K námietke sťažovateľa o porušení čl. 2 ods. 2 ústavy ústavný súd uvádza, že v tomto článku sú upravené základné garancie, resp. princípy fungovania štátu, nie základné práva a slobody. Pokiaľ ide o zásady uvedené v čl. 12 ods. 2 ústavy, tie stabilizovaná judikatúra ústavného súdu kvalifikuje ako všeobecné kritériá ochrany základných práv a slobôd, ktoré treba vykladať a chápať ako ústavnú direktívu adresovanú predovšetkým orgánom pôsobiacim v normotvornej činnosti všetkých stupňov a ktoré nemôžu plniť poslanie priamo aplikovateľných ustanovení v individuálnych záležitostiach. Ich aplikácia je možná iba v spojení s ochranou konkrétnych práv a slobôd uvedených v ústave, ktorá však v prerokúvanom prípade absentuje, čo zároveň odôvodňuje záver o nemožnosti porušenia označených ustanovení ústavy napadnutým uznesením okresného súdu. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Už uvedené závery sa vzťahujú i na rozhodnutie mestského súdu z 12. septembra 2023, ktorým bola znalkyni predĺžena lehota na predloženie znaleckého posudku z dôvodu sťažených podmienok znaleckého skúmania zapríčinených sťažovateľom, vo vzťahu ku ktorému sťažovateľ v doplnení svojej ústavnej sťažnosti doručenom 13. septembra 2023 formuloval rovnaké dôvody pre vyslovenie jeho neústavnosti. Na tomto mieste ústavný súd považuje za vhodné zdôrazniť, že akékoľvek obštrukcie zo strany účastníkov konania oddiaľujú prijatie konečného verdiktu a v konečnom dôsledku oberajú účastníkov konania o možnosť stráviť čas s maloletou, o ktorý usilujú v tomto konaní, pričom najlepší záujem dieťaťa by mal byť pre nich tou hlavnou motiváciou pre urýchlené vyriešenie ich rodinnej veci.

20. Ústavný súd na jednej strane vie pochopiť frustráciu sťažovateľa z päť rokov trvajúceho súdneho konania a rozhodovania a najmä z toho, že sa so svojou dcérou nemôže stretávať podľa svojich predstáv, avšak na tomto mieste na námietky sťažovateľa k rozhodnutiu okresného súdu vrátane námietok proti znaleckému dokazovaniu resp. znalkyni, tiež dáva do pozornosti, že vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd postupuje podľa Civilného mimosporového poriadku, v ktorom sa uplatňuje zásada materiálnej pravdy a súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (čl. 6 CMP). To však neznamená, že účastníci mimosporového konania nie sú povinní poskytovať súdu potrebnú súčinnosť (§ 32 CMP) a že by mali jeho konanie a rozhodovanie sťažovať či nedôvodne zdržiavať. Povinnosť súdu zistiť v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku skutočný stav vecí (vyšetrovací princíp) nie je možné naplniť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení

základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť) (porov. *Smyčková, R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017. s. 157.*). To platí aj pre sťažovateľa a jeho námietky vznesené v tejto ústavnej sťažnosti a v replike, keďže možno zastávať názor, že aj on má záujem na urýchlennom skončení veci.

21. Napokon vo vzťahu k doplneniu ústavnej sťažnosti sťažovateľa doručenému ústavnému súdu 21. septembra 2023 je potrebné uviesť, že sám sťažovateľ si je vedomý toho, že proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty má k dispozícii prostriedok nápravy, ktorý aj využil, a preto nateraz nie je potrebné, aby sa ústavný súd k tomuto rozhodnutiu akokoľvek vyjadroval.

22. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci vrátane jeho návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu